

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Amor, qui in Eucharistia à Christo exhibetur. Ex Veteri. Novo. Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

§. IV.

In Eucharistia velatum Christus.

Utrum q̄, latus Propiziatorii regant Cherubim, expandentes alas, & operientes. Ex. 25. 20. Ratio, quare Corpus suum dat velatum, est instructio morum: discat enim homo abscondere virtutum, & bonorum operum, intentionem ab humano favore. S. Thom. Aqu. Opusc. 58. c. 8.

Cur faciem tuam abscondis &c. Job. 13. 21. Cum videret Job, DEUM faciem suam abscondere, conjiciebat, se à DEO tanquam inimicum haberi. Christus verò in Eucharistia faciem suam abscondit, ut amicum se præberet. *Comedite amici, & bibite.* Cant. 5. 1. Dum faciem in hoc Sacramento Christus occultat, amorem suum reteggit. Seraphim velant DEI faciem, & pedes, II. 6. 2. Cur non alii Angeli? quia Seraphim amoris plenitudinem significat. Aloysius Novarinus Agn. Euch.

Verè tu es DEUS absconditus. II. 45. 15. Alii vertunt: *DEUS absconditum*, quia non unam tantum rem in Eucharistia abscondit, sed plures: scilicet Personam suam, opus, & modum. In his quoque tria discimus; in nobis virtuosè abscondit nostram personam, opera nostra, & bonorum operum intentionem. Did. Niss. *serm. in die Cinerum.*

Nubes suscepit eum ab oculis eorum. Act. 1. 9. In hoc Ascensionis suæ triumpho, dum sub nube absconditur, quandam Eucharistia speciem exprimit: nubes enim candida est, dum Christus sub illa tegitur; seipsum representat obvelatum, & absconditum sub speciebus: acti gloria, & majestas Christi nequeat manifestari absque signis S. Eucharistia. Sylveira hic.

Manducamus panem Angelorum sub Sacramento in terris: eundem sine sacramento manifestius edemus in cœlis. S. Cyprianus de Cœna Dom.

Velatur nobis altitudo DEI, immensitas majestatis suæ: cujus calorem, & splendorem, mortalis infirmitas sustinere non posset; nisi mediatrix nubes imposita & ardorem temperet desuper, & tuam subtus te viam demonstrat. Drogo Ost. tr. de Cruce & Pass. Dom.

Abominabile esset, carnem humanam visibiliter comedere, & sanguinem bibere. Sed, sicut medicus cooperit pillulam hostiâ, nè personis delicatis sit fastidiosa; ita Christus medicus noster, cujus Caro est pillula salutis nostræ, cooperit, nè videatur. S. Vincent. Ferrer. *serm. 1. festo Corp. Chr.*

Querit Albertus M. de Sacr. alt. 7. quare datur velatum Corpus Dominicum? Responso: prima ratio, indignitas pravorum, secunda, fides bonorum. Ut qui indignè sumunt, minus ex illo sumant exitium; & qui dignè communicant, cum fenore gratiæ amplioris id faciant; testum se utriusque permittit &c. Did. Niss.

Sabb. post Cin. §. 1.

§. V.

In Eucharistia amor à Christo exhibetur.

Ex Veteri, & Novo.

Fructum suum dabit in tempore suo. Pl. 1. 3. Scilicet in Cœna mystica. *Non-dum venit hora mea.* Joan. 2. 4. *Sciens JESUS, quia venit hora ejus.* Joan. 13. 1. Tempus suum vocat, in qua eximiam charitatem ostentat: & se esse cibum, & convivam hominum, habet pro deliciis. De Arcones in II. 3. *Discurfu 5.*

Osculetur me osculo oris sui. Cant. 1. 1. Quenam, ô Domine, & DEUS meus; hæc sunt verba? ut ea vermiculus Creatori suo dicat? Quis, ô Rex meus! verbum hoc dicere audeat? nisi te concedente, & permittente. Quid est, DEUS bone! quod adeo miremur? an non potius est, opus ipsum admirari? an non sanctissimum Altaris Sacramentum accedimus? Cogitabam ipsa præterea; num forsân sponsa illam sibi fieri gratiam peteret, quam postea bis Christus præstitit; quando scilicet noster cibus factus est. Ex Conceptibus divini amoris c. 1. Comprehendit Eucharistia osculum, quò DEO unimur, ubera, quibus nutrimur; & unguenta fragrantia, quibus unguimur, & roboramur: quæ omnia expetit Sponsa, cum ait: *osculetur me &c.* de Ponte hic Exh. 15. In ultima Cœna instituens Eucharistiam pascebat, & cubabat cum Discipulis suis in meridie: quia in supremo æstu tribulationis exhibebat supremum amorem charitatis erga ipsos, *cum d. lexisset suos.* Joan. 13. 1. Vide de his passibus Chryso. hom. 60. ad pop. Antioch. & hom. 83. in Matth. Idem in Cant. 1. Exh. 8.

Introduxit me in cellam vinariam &c. Cant. 2. 4. Alij melius per cellam vinariam accipiunt Altare: in hoc enim Sacerdotes consecrant, hauriunt, & distribuunt, vinum Eucharisticum, putà sanguinem Christi. Ità Nyssenus hom. 4. Rupertus, & Paschasius. Cornelius hic.

Ferculum fecit sibi Salomon. Cant. 3. 9. interioriorem partem charitate constravit: ubi velut pro Symbolo amoris charitatem ignitam esse volunt, qui ex Hebræo transtulerunt: *& in medio ejus carbo ignitus.* Ferculum hoc, seu thronus, juxta Ambrosium, Bedam, Bernardum, Divinum est Sacramentum. Illud, *mediâ charitate constravit*, alij legunt: *medium ejus combustum, & ardens charitate.* Septuag. *medium ejus tenet incensus charitate propter filias Jerusalem;* hoc est, semetipsum DEUS, qui charitas est, in eo posuit. Incert. Auth.

Quis mihi det. ut deosculer te. Cant. 8. 1. Deosculer unita tibi in perceptione Carnis tuæ, & sanguinis; & jam non sumus duo, sed una caro. S. Amedeus hom. 1.

Ex Patribus, & aliis.

Magis amari voluit, quam timeri, qui panem vitæ se dedit ipsum, qui sanguinem suum in

X x x 3

pocu-

poculum salutis effudit. S. Chryfologus ferm. 2.

O quàm mirabilis est dilectio tua Domine JESU! qui, antequam ascenderes ad cælum, misisti hominibus potestatem; ut te, qui velis, habeat in Altari: & tuo Corpori taliter nos in corporari voluisti; ut tecum unum cor, & unam animam, haberemus inseparabiliter colligatam. S. Laurent. Just. de incendio div. am. cap. 4.

Alta dies allegoricè diei potest fervens dilectio Christi: quâ sic ardentè dilexit nos; quod nobis in cibum tradidit semetipsum, ut in te per charitatem totaliter transformaret. S. Bernardinus Sen. t. 1. s. 53. a. 1.

Hoc Sacramentum est memoriale suæ dilectionis: quia *dilexit nos & lavit nos in sanguine suo* à peccatis nostris. Apoc. 1. 5. Solet uniusque homo, cum est in magno amoris fervore, ex vehementia dilectionis facere magna. In illo fervoris excessu, quando paratus erat pro nobis in mortem tradere vitam suam, ab excessu amoris majus opus agere coactus est, quàm unquam operatus fuit ab origine Mundi; dare nobis Corpus in cibum, & sanguinem suum in potum. Ideo in persona Christi ad Dominum Propheta ait: *Zelus domus tuæ comedit me.* Pl. 68. 10. id est, immensus animarum Zelus. & Zelans amor, me comestibilem fecit. Idem s. 54.

Tunc propemodum omnem vim amoris effudit amicis, antequam etiam ipse sicut aqua effunderetur pro inimicis. Guericus Abb. ferm. 1. de Ascens.

Monstruosum nimis gelicidium, si non fluat sicut cera cor tuum (loquitur de sumptione Eucharistiæ) & anima mea à facie hujus ignis. Qualiter defluebat, quæ dicebat in Canticis. c. 5. 6. *anima mea liquefacta est, ut dilectus locus est.* Jam habemus non vocem, sed præsentiam. Gerson tr. 9. sup. Magnif.

§. VI.

Eucharistia unis nos Christo Domino.

COQUES ex ea duodecim panes. Levit. 24. 5. Figura sunt Eucharistiæ, ut docent Hieronymus, Cyrillus Hieros. Damascenus, Hefychius, Rupertus. Sunt autem & figura Apostolorum; participatione Sacramenti ita DEO uniti, & conformati; ut & ipsi panes dicerentur. S. Cyrillus Alex. in Cat. Græc. ad Luc. 6. 20. panis siquidem de cælo descendens, & vitam dans Mundo, quisnam alius sit? præter omnium Salvatorem Christum. Ad imitationem autem ipsius panes appellati sunt beati Discipuli, consortes facti panis nutrientis nos in vitam æternam. Sylveira in Joan. 6. q. 41.

Reversere. Cant. 2. 17. Qui in cælos ascendisti, revertere; ut mihi sis cibus, & nutrimentum: quod arctius sis unitus mihi, & ego tibi. de Ponte hic Exh. 40. §. 1.

Propter te, dimisso Patre, ad te veni, ut tenerem te. Univi te mihi, atque conjunxi, dixi: me comede, bibe; & in cælo te habeo, & tibi in terra connector. Non tibi satis quod

in cælo primitias tui habeo? non istud consoletur affectum? Rursus ad inferiora descendi: non utique commisceor tibi; sed connector, comedo, & in frusta concido; ut summatonjunctio, & commixtio, atque unio fiat. S. Chrysoth. hom. 15. in ep. 1. Timoth.

Non sufficit ipsi, hominem fieri, flagellis interim cædi; sed nos secum in unam, ut ita dicam, massam reducit. Neque id fide solum, sed re ipsa, nos Corpus suum efficit. Multæ matres post partum aliis nutricibus infantes dederunt; quod ipse facere noluit, sed proprio Corpore nos alit, & sibi conjungit, atque conglutinat. Idem hom. 83. in Matth. 26.

Dum in Sacramentis vino aqua miscetur, Christo fidelis populus incorporatur, & jungitur; & quædam ei copulâ perfectæ charitatis unitur; ut possit dicere cum Apostolo: *quis nos separabit à charitate Christi?* Rom. 8. 35. - Sicut ergo separari grana ab illius confecti panis adunatione non possunt; & sicut aqua ad propriam redire substantiam vino permixta non potest: sic & Fideles quique, atque sapientes, qui redemptos se Christi sanguine, & Passione, cognoscunt; ita debent quæ inseparabilia membra Capiti suo fidei conservatione, & ardentissimâ religione, sociari: ut ab eo non voluntate, non necessitate, se jundi; non ullâ terrenâ spei ambitione, non denique ipsâ possint morte divelli. Eusebius Emis. hom. 5. de Pascha.

Caro, & sanguis, Christi id efficiunt; ut nos in Christo, & Christus in nobis sit. S. Eligius hom. 8.

Hæc unio Christi, & perceptio Sacramenti, est figura unionis in patria. Nec mirum, si Filius DEI nunc tribuit nobis Corpus, & Sanguinem suum, in alimoniam gratiæ ad tempus; quibus post hanc vitam paratus est dare propriam Divinitatem in escam gloriæ in æternum. Dion. Carthuf. in Matth. 26.

§. VII.

Eucharistia est plena dulcibus deliciis.

Ex Veteri, & Novo.

DE pomis cæli - de pomis fructuum solis, & lunæ. Deut. 33. 13. Non solum arbor, sed etiam cibus suavis in malo est. Ergo cibus suavis est Christus: cibus planè mentes hominum, & Angelorum, pacens. S. Ambros. Octon. 5. in Pl. 118. Ideo à Moysè vocatur *pomum cæli*: quia cælum ad terras secum detulit; & torrentem voluptatis, quæ in cætholâ exundat, ad terram derivavit. Eucharistia fructus, & pomum est solis, & lunæ, hoc est, solis JESU, & MARIE lunæ, Arcones in Il. 3. Disc. 5.

Afferre farinam. 4. Reg. 4. 41. Si paululum farinæ, quam Eliseus misit in ollam carni, tanquam mortem amarâ, satis fuit, ut nihil amaritudinis in olla remaneret; quomodo Panis ille cælestis non sufficere ad dulcorandam omnem vitam hujus amaritudinem. de Ponte Perf. Chr. tr. 4. c. 6. §. 1.

Dediti